

Publicerad 2015-12-24 15:48 av Marianne Räf

Undergången kan vänta !

En ny låga

Söker skydd i Poesin,
närsom jag får kippa
efter andan i Agonia.

En frän dunst i mitt
bröst; lätt likdoft !
Måste jag dö, - snart?

Bästa sättet att inte
slockna, torde va´ å
tända en ny låga ...

Vill leva, men känner - -
Press på mig att jag ska
packa å ge mig av, fara -

- bort till den Andra Sidan!
Fast, Undergången kan vänta, -
- om jag bara ej ger med mig !

Känslor av kvävning;-
jag kämpar, intensivt,
med syre och nikotin.

Om, jag tänker efter, så
har Döden varit nära
under många Jular !

Men, börjar, nu, komma in
i en letal period av
Livets åldrande. -----

Kanske, somnar in, - oh,
så skönt! Å, kan vakna upp
i nya liv : å vädra - - - -

Morgonljuset, igen, --

-- så fint ! Se - Allt
med nya ögon ?....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten